

ระบบการเลี้ยงและการจัดการฟาร์ม

รูปแบบการเลี้ยงกวางรูซ่า

การเลี้ยงกวางรูซ่ามี 3 รูปแบบหลัก แต่ละแบบมีข้อดีและข้อเสียต่างกันในเชิงธุรกิจ:

1. การเลี้ยงแบบปล่อยแปลง

- อัตราส่วน: 1 ตัวต่อ 2 ไร่
- ข้อดี: ลงทุนต่ำ ใกล้เคียงธรรมชาติ ต้นทุนอาหารต่ำ
- ข้อเสีย: ควบคุมผลผลิตได้ยาก จับกวางทำได้ยาก ใช้พื้นที่มาก
- เหมาะกับ: ผู้เริ่มต้นที่มีพื้นที่มาก เน้นการอนุรักษ์

ภาพที่ 5.1 การเลี้ยงแบบปล่อยแปลง (ฟาร์มกวางมหาวิทยาลัยรามคำแหง)

2. การเลี้ยงแบบกึ่งปล่อยแปลง

- อัตราส่วน: 2-3 ตัวต่อ 1 ไร่
- ข้อดี: ควบคุมผลผลิตได้มากขึ้น กวางอยู่ในสภาพกึ่งธรรมชาติ
- ข้อเสีย: ต้องมีการจัดการทั้งแปลงหญ้าและอาหารเสริม
- เหมาะกับ: ผู้ต้องการสมดุลระหว่างการลงทุนและผลตอบแทน

ภาพที่ 4.2 การเลี้ยงแบบกึ่งปล่อยแปลง (ทรงศักดิ์ฟาร์ม กวาง&งู่น)

3. การเลี้ยงแบบขังคอก

- อัตราส่วน: 15 ตัวต่อ 1 ไร่
- ข้อดี: ควบคุมผลผลิตได้เต็มที่ ใช้พื้นที่น้อย จัดการง่าย
- ข้อเสีย: ต้นทุนอาหารสูง ต้องดูแลใกล้ชิด ลงทุนสูง
- เหมาะกับ: การผลิตเชิงพาณิชย์เต็มรูปแบบ เน้นผลกำไรสูงสุด

ภาพที่ 4.2 การเลี้ยงแบบขังคอก (ทรงศักดิ์ฟาร์ม กวาง&องุ่น)

การจัดการฟาร์มประจำวัน

1. การตรวจสอบสุขภาพ - สังเกตพฤติกรรมผิดปกติ อาการป่วย บาดแผล
2. การให้อาหาร - ให้อาหารตามตารางและความต้องการของกวางแต่ละวัย
3. การดูแลแหล่งน้ำ - ตรวจสอบและทำความสะอาดแหล่งน้ำ
4. การบันทึกข้อมูล - จดบันทึกการเจริญเติบโต การให้อาหาร การสืบพันธุ์ การรักษา

การจัดการตามฤดูกาล

1. ฤดูผสมพันธุ์
 - จัดการฝูงผสมพันธุ์ให้เหมาะสม
 - แยกวางตัวผู้ที่ไม่ต้องการใช้ผสมพันธุ์
2. ฤดูตั้งท้องและคลอด
 - เตรียมคอกคลอดและพื้นที่เฉพาะ
 - เพิ่มโภชนาการสำหรับแม่วางตั้งท้อง
3. ฤดูสัดเขา/งอกเขาใหม่
 - เตรียมแผนการตัดเขากวางอ่อน
 - จัดการอาหารเสริมในช่วงเขากำลังงอก
4. ฤดูเลี้ยง
 - วางแผนสำรองอาหารและน้ำ
 - ปรับระบบการเลี้ยงให้เหมาะกับสภาพอากาศ

การระบุตัวและการบันทึกข้อมูล

การระบุตัวกวางและบันทึกข้อมูลอย่างเป็นระบบเป็นปัจจัยสำคัญสู่ความสำเร็จในเชิงธุรกิจ:

- ใช้เบอร์หูหรือไมโครชิพ
- บันทึกประวัติการสืบพันธุ์และสายพันธุ์
- บันทึกการเจริญเติบโตและผลผลิต
- บันทึกการรักษาและการให้วัคซีน